

پیام به مناسبت برگزاری اجلاس هزاره رهبران روحانی برای صلح جهانی در سازمان ملل

7 شهریور / 1379

حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی به مناسبت برگزاری اجلاس هزاره رهبران مذهبی و روحانی برای صلح جهانی در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک پیامی صادر فرمودند. متن این پیام که توسط آیت الله جوادی آملی در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک قرائت گردید بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين و صلي الله علي جميع انبياء الله و رسله، سيما علي خاتم النبيين محمد و آله الطاهرين والسلام علي بقيه الله في الارضين.
گردهمایی نمایندگان ادیان عالم را کاری شایسته و مبارک می‌شمارم و از خداوند متعال، توفیق عمل به گفته‌ها و تداوم تلاش برای بهره‌مند کردن بشریت از دین الهی را مسألت می‌کنم.
رهبران ادیان، امروز خود را جانشینان پیامبران و دنباله روان و ادامه دهندگان راه آنان می‌شمارند. هدف ادیان چه بوده و پیامبران به مخاطبان خود، چه پیامی را از سوی خداوند متعال عرضه کرده‌اند؟ پاسخ به این سؤال باید امروز راه و روش همه‌ی کسانی را که پرچم ادیان را در دست دارند، روشن سازد.
بی‌شک ادیان همگی فلاح و رستگاری و نجات انسان را هدف خود دانسته‌اند و هر یک به تناسب زمان و مکان و ظرفیت مخاطبان، برنامه‌ی را از سوی خداوند به میان مردم آورده‌اند. آنان عموماً برای ابلاغ و تحقق بخشیدن به پیام خود، متحمل مجاهدتی دشوار و طولانی گشته و نمونه‌های ممتازی از فداکاری در راه عقیده و راه خود را در یادها ماندگار ساخته‌اند.

این جهاد و تلاش مؤمنانه، برای رستگاری مردم و در راه خدا و عموماً در برابر امیال و غرضها یا در برابر جهالت‌هایی بوده است که صاحبان اغراض به آن دامن زده‌اند. تاریخ جهان و کتاب‌های مقدس ادیان، سرشار از ذکر این مجاهدتها و تجلیل از آن مجاهدان است.

دین خدا، رستگاری را برای مردمی خاص و زمانی خاص و منطقه‌ی خاص نمی‌خواهد، آن را بر مردم تحمیل نمی‌کند، و آن را مخصوص بخشی از عرصه‌های زندگی آنان نمی‌داند. بلکه همه‌ی مردم در همه جا و همه وقت و نسبت به زندگی فردی و اجتماعی خود، مخاطب پیامبران خداوند، و آنان با جلب ایمان و برانگیختن خرد و تلاش انسانها، هدایت الهی را به آنان هدیه می‌کنند و صراط مستقیم به سوی فلاح و صلاح را در برابر آنان می‌گشایند. تجربه‌ی قرن‌های اخیر و مخصوصاً قرن بیستم ثابت کرد که پیشرفت علم به تنهایی بشر را به سعادت نمی‌رساند و سعادت و صلح را به ارمغان نمی‌آورد.

علم وقتی برای جامعه بشری سودمند است که با عشق، انگیزه و ایمان همراه شود و این گمشده‌ها را باید در ادیان جستجو کرد.

شایسته نیست که برنامه‌ی پیام آوران سعادت انسان را منحصر به عمل فردی و رابطه روحی او با خدا بپنداریم و عرصه‌ی عظیم رابطه‌ی انسان با انسان، رابطه‌ی فرد با جامعه، رابطه‌ی انسان با محیط زیست، و تشکیل نظام اجتماعی و سیاسی را از آن محروم بدانیم.

از نظر ما همه‌ی پیامبران خدا در این خط روشن، راه پیموده‌اند و ما به همه‌ی پیامبران ایمان و عشق و می‌ورزیم:

"لا نفرق بين احمد من رسله".

اديان الهي دنيا را پرورشگاه آدمي و محل امتحان او مي دانند و منحصرآ راه تعالي معنوي بشر را در بنيان دنيايي سالم و به دور از عوارض طغيانها و خودخواهيها و تنگ نظريهاي قدرت طلبان و ضعف و جهالت و انفعال كوته نظران، دانسته اند و براي ايجاد چنين دنيايي مجاهدت كرده اند. رها كردن و بي اعتنايي به طبيعت و نيروها و قوانيني كه در آن براي تعالي انسان وديعه نهاده شده است، همانند تصرف ظالمانه و فساد انگيز در آن محكوم و مردود است. سلامت محيط پرورش آدمي، به معنای آن است كه بشر با خدای خود، با درون خود، با هموعان خود و با طبيعت پيرامون خود با صلح و سلامت رفتار كند.

صلح به اين معنای عام يكي از بزرگترين نيازهاي بشر براي رشد و تعالي و رستگاري است. اين صلح بايد برخاسته از ايمان و اندیشه باشد. انبياء كوشيده اند اين حقيقت را واقعيت ببخشند. محيط سكوت ناشي از زور و رعب و فريبي كه كارگزاران زر و زور در بخشهائي از عالم پديد مي آورند، با صلحي كه مبشران رستگاري انسان بدان فرامي خوانند، بكلي متفاوت و متناقض است. صلح بايد بر مبناي عدالت و با معرفت به كرامت انسان و به دور از اغراض قدرتمداران عالم باشد. تحمیل سکوت و تسليم بر مردمی که به دفاع از حق پایمال شده‌ی خود برخاسته‌اند آن صلحي نیست که پیام آوران صلح آسماني به آن دعوت كرده اند.

در طول تاريخ، همواره قدرت طلباني كه جز به اشباع هوسهاي سيري ناپذير خود نمي انديشيده اند خواسته اند از دين و رجال ديني نيز در راه مقاصد سلطه طلبانه ي خود بهره كشي كنند. هيچ دين الهي اين نيرنگ بزرگ را تأييد نكرده است. بسياري از جنگهاي به ظاهر مذهبي آلوده به چنين سوء نيتي بوده است.

دين در خدمت سياستهاي سلطه طلبانه قرار نمي گيرد، بلكه حوزهي سياست و اداره امور جوامع بشري را جزيي از قلمرو خود مي داند و خود در مقام نظام سياسي متكي به عشق و ايمان مردم با آن سياستها مبارزه مي كند. بسياري از ارباب سلطه و سياستمداران قدرت طلب، دين را از تصرف حوزهي سياست بر حذر مي دارند و ميان دين و سياست مرزي عبور ناپذير تعريف مي كنند.

گرچه خود، اين مرزبندي را هرگز رعايت نكرده و به حوزة دين دست اندازي و از آن بهره كشي كرده اند. جهان امروز با مشكل فساد اخلاقي روبرو است. اديان مي توانند در حل اين مشكل قويا چاره ساز و راهگشا باشند، بشرط آن كه در همهي پيكر جامعه حضور و جريان داشته باشند و بتوانند انگيزه هاي اقتصادي را كه به فساد اخلاقي دامن مي زنند تظهير و تعديل كنند.

امروز دنيا تجربه ي موفق تشكيل نظام سياسي بر اساس تعاليم ديني را در ايران اسلامي در برابر چشم خود دارد. بزرگترين چالش جمهوري اسلامي خنثي كردن مشكلاتي است كه از سوي قدرت طلبان بزرگ دنيا بر آن تحمیل مي شود.

آنان مايل نيستند در اين نقطه از جهان نيز هيچ مانعي بر سر راه تحمیلها و ستمگريها و افزون طلبيهاي آنان خودنمايي كند.

دوستان و ميهمانان! اگر رهبران اديان الهي مي پذيرند كه در جاي پيامبران نشسته اند، راه روشن آن پيام آوران فلاح و سعادت انسان، در برابر آنهاست.

اين راهي پرتلاش و پرمانع است، ولي در عين حال راهي است كه بهجت و رضاي رهرو خود، و در نهايت رضاي الهي را ميسر و محقق مي سازد، و لينصرن الله من ينصره و رسله
والحمد لله رب العالمين

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

سید علی خامنه‌ای